

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad — Bułgaria) — Said Shamilovich Kadzoev (Huchbarov)

(Sprawa C-357/09 PPU) ⁽¹⁾

(Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób — Dyrektywa 2008/115/WE — Powrót nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego — Artykuł 15 ust. 4-6 — Okres zastosowania środka detencyjnego — Wzięcie pod uwagę okresu, podczas którego wykonanie decyzji o wydaleniu było zawieszona — Pojęcie „rozsądnych perspektyw wydalenia”)

(2010/C 24/28)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Sofia-grad

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Said Shamilovich Kadzoev (Huchbarov)

Przedmiot

Wniosek o wydanie przeczenia w trybie prejudycjalnym — Administrativen sad Sofia-grad — Wykładnia art. 15 ust. 4, 5 i 6 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. U. L 348, s. 98) — Przekroczenie przewidzianego w art. 15 dyrektywy maksymalnego okresu zatrzymania w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie — Przekroczenie tego maksymalnego okresu w chwili wejścia w życie dyrektywy ale przed jej transpozycją do prawa krajowego, która to transpozycja nie przewiduje ograniczeń czasowych zatrzymania — Stosowanie przepisów dyrektywy po jej transpozycji do prawa krajowego i brak skutku wstecznego w stosunku do już toczących się spraw — Brak uwzględnienia przy obliczaniu maksymalnego okresu zatrzymania czasu trwania postępowania w przedmiocie skargi na decyzję o wydaleniu podjętą przez organy krajowe — Ewentualna dopuszczalność przekroczenia tego okresu oparta o okoliczności braku dokumentu tożsamości i środków utrzymania oraz agresywnego zachowania zainteresowanej osoby — Pojęcie „rozsądnych perspektyw wydalenia”

Sentencja

1) Artykuł 15 ust. 5 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim

maksymalny okres stosowania środka detencyjnego obejmuje czas stosowania takiego środka w ramach postępowania w przedmiocie wydalenia, które zostało wszczęte zanim zaczął obowiązywać reżim przewidziany przez dyrektywę.

2) Okresu, na który dana osoba została umieszczona w ośrodku pobytu tymczasowego na podstawie decyzji podjętej w oparciu o krajowe i wspólnotowe przepisy dotyczące osób ubiegających się o azyl, nie należy uważać za stosowanie środka detencyjnego w celu wydalenia w rozumieniu art. 15 dyrektywy 2008/115.

3) Artykuł 15 ust. 5 i 6 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że okres, podczas którego wykonanie decyzji o przymusowym doprowadzeniu do granicy było zawieszona ze względu na postępowanie sądowe w przedmiocie skargi wniesionej przez zainteresowanego przeciwko tej decyzji, podlega uwzględnieniu przy obliczaniu okresu stosowania środka detencyjnego w celu wydalenia, w sytuacji, gdy w trakcie tego postępowania osoba ta nadal przebywała w ośrodku pobytu tymczasowego.

4) Artykuł 15 ust. 4 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania, jeśli w chwili dokonywania kontroli sądowej stosowania wobec osoby, o którą chodzi środka detencyjnego możliwości przedłużenia okresów stosowania tego środka, przewidzianych w art. 15 ust. 6 dyrektywy 2008/115, były wyczerpane.

5) Artykuł 15 ust. 4 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że tylko realna perspektywa skutecznego wydalenia, przy uwzględnieniu okresów określonych w ustępach 5 i 6 tego artykułu, odpowiada rozsądnym perspektywom wydalenia, których to perspektyw brak, jeśli, uwzględniając rzeczony okresy, wydaje się mało prawdopodobne, że osoba, o którą chodzi, zostanie przyjęta przez państwo trzecie.

6) Artykuł 15 ust. 4 i 6 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na to, aby w sytuacji, gdy przewidziany w dyrektywie maksymalny okres stosowania środka detencyjnego upłynął osoba, o którą chodzi, nie została natychmiast uwolniona z powodu braku posiadania przez nią ważnych dokumentów, jej agresywnego zachowania i nieposiadania ani własnych środków utrzymania, ani zakwaterowania, czy też środków udostępnionych w tym celu przez państwo członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.